

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113011413
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4113011413.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Farkašovej a prísediacich sudcov Veroniky Mikulcovej a Milana Kováča v trestnej veci obžalovaného S. K. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.10.2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný : S. K. Z. W. H. Z. D. Ý. , nar.XX.XX.XXXX v Nitre,
trvale bytom Y., G. XX

je vinný, že :

obžalovaný S. K. spolu s S. C., nar. XX.X.XXXX, odsúdeným v inej trestnej veci rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4Tk/1/2014 a C. F., nar. X.X.XXXX, odsúdeným v inej trestnej veci rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33Tk/1/2015 od presne nezistenej doby v mesiaci marec 2013 do 27.3.2013 v Nitre plánovali a pripravovali vykonať lúpežné prepadnutie pracovníka súkromnej bezpečnostnej služby BONUL s.r.o. Nitra, a to tým spôsobom, že obžalovaný na vykonanie skutku zabezpečil policajné uniformy, dymovnicu, paralyzér a strelnú zbraň zn. GLOCK, ktoré veci prechovával v mieste trvalého bydliska v T., T. H. XXX/XX a zabezpečoval tiež ďalšiu osobu, s ktorej pomocou mal byť skutok vykonaný, pričom skutok mal byť spáchaný tak, že pracovník SBS, ktorý každý pondelok v mesiaci v čase od 09.00 hod do 13.00 hod v OC I. D. T. prenáša do banky hotovosť, podľa znalostí obžalovaného vo výške cca 130 000,- Eur, mal byť fyzicky napadnutý páchatelmi - F. a osobou, ktorú mal zabezpečiť na spáchanie tohto skutku obžalovaný s pozmeneným výzorom a v policajných uniformách, pod hrozbou použitia strelnej zbrane, alebo paralyzéra, pričom pracovník SBS mal byť vtiahnutý do priestorov WC v OC I., kde mu mal byť násilím odňatý kufrík s vyššie uvedenou finančnou hotovosťou a po znehybnení pracovníka SBS, elektrickým paralyzér, mali páchatelia uniknúť vopred vytypovanou únikovou cestou za OC I. v T. a odovzdať tam získanú hotovosť C., ktorý mal túto previezť do H., kde si ju mali následne všetci rozdeliť,

t e d a :

dopustil sa konania, ktoré spočívalo v úmyselnom zadovážovaní prostriedkov a nástrojov a inom úmyselnom vytváraní podmienok na to, aby proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci so zbraňou a ako člen organizovanej skupiny a spôsobiť tak značnú škodu, pričom však nedošlo k pokusu ani k dokonaniu obzvlášť závažného zločinu,

t ý m s p á c h a l :

obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), i) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 188 odsek 3 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to elektrického paralyzéra čiernej farby nezistenej značky a typu.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/136/2013 zo dňa 26.06.2014 bol obžalovaný S. K. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), i) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona. Napadnutý rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/90/2014 zo dňa 26.11.2014 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Po doplnenom dokazovaní v intenciách uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/90/2014 bol obžalovaný S. K. rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/136/2013 zo dňa 24.03.2015 podľa § 285 písmeno f) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 13 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona oslobodený spod obžaloby Krajského prokurátora v Nitre sp.zn. Kv 33/2013 zo dňa 25.11.2013. Napadnutý rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/28/2015 zo dňa 11.11.2015 zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dňa 17.4.2015 bola predmetná vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. Monike Farkašovej v zmysle Dodatku k rozvrhu práce Okresného súdu Nitra. Z dôvodu zmeny senátu súd v predmetnej veci vykonal celé dokazovanie a dokazovanie vykonal aj v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/28/2014 zo dňa 11.11.2015.

Na základe obžaloby Krajského prokurátora v Nitre prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému S. K. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov Q. R., S. C. Z. C. I., prečítaním výpovedí svedkov C. H., M. H., I. Š., N. G., M. Z., V. G., I. C., D. Y., I. G. Z. I. H., prečítaním znaleckých posudkov Kriministického a expertízneho ústavu PZ H. a znaleckého posudku znalca V. J. N., prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a oboznámením vecných dôkazov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný. Pri domovej prehliadke policajti u neho hľadali policajné uniformy, tieto v byte on nemal, iba obyčajné maskáče, bez označenie polície. Ďalej boli nájdené legálne držané zbrane. Keď ho následne predviedli na políciu tak sa domnieval, že ho vyšetrojú za drogy. Už pred sudkyňou na súde dňa 30.3.2013 vypovedal, že R. mu písal „polícia“ do snehu. Dňa 25.3.2013 nemal dôvod stretnúť sa s R., tento ho vylákal, tu mu potom R. do snehu písal „polícia“, R. objednal dva pollitrové červené striky, vytiahol balíček cigariet a na krabíčke vyťukával z nápisov jednotlivé písmená, nerozumel mu, čo vyťukáva, potom mu začal ukázať nejaké káble, ktoré mal pod bundou a on mu hovoril, či má nejakú bombu, a to bol fakticky ten odposluch. Tento trestný čin vymyslel policaj R., ktorému odmietol dať peniaze za vybavenie pracovného miesta na polícii pre H..

Po ukončení služby v polícii pracoval v strážnej a bezpečnostnej službe DAST SONY, Kobre a v ABAS, ktorá sa zaoberala prevozom peňazí pracoval asi rok a pol. V Bonule nikdy nepracoval. Z ABASU odišiel pretože mal pracovať na pumpe v H. a H. sa mala zamestnať ako sestrička v Nemocnici v H.. H. pracovala ako krupierka v rôznych kasínach v T. na Y., v OC I. Z. T. I..

S R. sa nestretával, poznal ho ako záujmovú osobu z čias keď pracoval na polícii. V piatok R. stretol v Č., kedy ho R. ponúkal asi nejakou drogou, čo odmietol. Potom znovu išiel do Č. v sobotu a vtedy si k jeho stolu prisadol R. ešte s jedným, a bol nimi uspaný, lebo zaspal pri stole a vtedy ho okradli o 50,- Eur. Podľa neho niečo mu dali do pohára, lebo sa mu nikdy nestalo, že by zaspal za stolom.

R. bol u neho v byte na H., a vtedy mu ukazoval notebook, ktorý chcel založiť u nejakého kamaráta v Č., lebo nemal peniaze na nákup, pretože mu peniaze ukradli. Nevedel vysvetliť z akého dôvodu s ním R. išiel do bytu, keď notebook chcel založiť u kamaráta. Keď v úložnom priestore pod posteľou, kde mal uložené maskáče aj zbraň, hľadal doklady od notebooku, všetko odtiaľ vyhadzoval. Okrem zbrane mal doma aj paralizér, ktorý používal na svoju obranu. Nemá vedomosť o tom, že by ho ukazoval R..

R. ponúkal na predaj parochňu z blond vlasov za 100,- Eur, ktorú našiel na sídlisku Y. medzi autami. Pred tým, než bola vykonaná nahrávka, sa stretol s R. a pýtal si ju späť, lebo ju nepredal. R. sa vyhovárал, že ju má v pivnici od ktorej nemá kľúč.

V sobotu vo večerných hodinách sa na autobuse spolu s H. Z. R. odviezli na X. a išli na kávu do Y. D. I., kde nakoniec išiel iba R.. Odtiaľto spolu odišli na diskotéku na I. ulicu.

Osoby menom S. C. a C. F. poznal z videnia, lebo bol v minulosti policajtom a on každého v T. pozná a zdraví ich „čau, čau“ a volá každého miláčik. Tieto osoby poznal iba z videnia, myslel si že sú T., až z trestného spisu sa dozvedel ich konkrétne mená a miesto bydliska. S týmito osobami sa náhodne stretol na ulici, pozdravil ich a oni sa mu ponúkli, že ho odvezú. Takto ho vozila celá T., keď náhodou išiel peši. Tieto osoby ho doma nenavštívili, boli iba pred jeho domom a raz alebo dva krát ho odviezli, ale nevedel uviesť, ktorý z nich šoféroval. Obžalovaný pripustil, že s týmito osoba si bol sadnúť aj v Č., ale ich mená v tom čase nevedel. Tieto osoby ho na trestnú činnosť nenahovárali, neplával s nimi, ani s nikým iným, žiadnu lúpež. Od nich žiadne premety nedostal, nebol s nimi ani v telefonickom kontakte.

Dňa 17.10.2017 obžalovaný doplnil svoju výpoveď tým, že až následne si uvedomil, že keď R. vyťukával písmenká na cigaretovej krabičke, tak sa tomu nevenoval, a tiež ukazoval nejaké káble, o ktorých až 27.3.2013 pochopil, že to bol odposluch. Hoci bol v minulosti policajtom, toto ho pri ukazovaní káblov nenapadlo, lebo je dobre vychovaný. Doslovne uviedol „čo ja viem, čo to tam mal aké káble“, lebo mohol mať aj z nabíjačky káble na tele. Po nahliadnutí na parochňu s puzdrom, obžalovaný potvrdil, že je to parochňa, ktorú odovzdal R., a túto parochňu mal prichystanú pre H., aby ju použila pre seba.

Na návrh prokurátora boli prečítané výpovede obžalovaného S. K. z prípravného konania, z hlavného pojednávania a výpoveď z konfrontácie.

Z týchto výpovedí bolo zistené, že obžalovaný uvádzal, že zbraň vlastnil ako bývalý policajt, mal aj zbrojný preukaz. Po odchode z polície robil v SBS na prevoze peňazí, prevážal peniaze po celej republike aj do obchodného Centra I. D. T., vždy robil do 01.00 hod., o tom hovoril svedkovi R.Z. pokiaľ sa vyjadroval o časovom údaji a pokiaľ ide o sumu, hovoril mu, že mu ostáva z dôchodku 170,- eur a nie že mu ponúka 170 tisíc eur. R. nepoznal, iba z videnia. Pri domovej prehliadke nebolo nájdené nič nelegálne, mal doma maskáče, ktoré boli neoznačené políciou, zbraň Glock 17, zbrojný preukaz na skupinu A a paralizér, ktorý používal pre vlastnú ochranu. R. ho so svojimi kumpánmi nadrogoval, okradli ho, na druhý deň ho R. udal polícii, na tretí deň ho vylákal do pohostinstva Č., kde mu hovoril, že je odpočúvaný políciou, že má odposluch na tele, na piaty deň mu polícia rozmlátila dvere. R. zobral do svojho bytu, lebo ho tento nadrogoval, išiel pre notebook a popri tom ako ho hľadal, vyhadzoval aj oblečenie a R. tam videl uniformu. K parochni uviedol, že priateľka má doma vlasy, lebo si ich nadpája, parochňu mu dal predať. Neskôr keď pochopil, že ho nadrogoval, od neho tú parochňu žiadal späť. Parochňu našiel na zemi pred Č.. Nepripravoval lúpežné prepadnutie. Nenavštívili ho známy z H. a R. žiadnu prácu na lúpežnom prepadnutí neponúkal. Bol s priateľkou H. Z. Q. R. D. I. D. T. v kasíne resp. on s priateľkou stál pred kasínom, do kasína išiel iba R..

K rozporom medzi výpoveďami z hlavného pojednávania zo dňa 14.10.2016 a 6.3.2014 uviedol, že na hlavnom pojednávaní 6.3.2013 určite nepovedal, že mu R. uviedol, že je odpočúvaný, že má odposluch na tele. Pravda je taká, že mu R. ukazoval pod bundou nachádzajúce sa káble na tele, a pokiaľ uviedol 6.3.2013, že mal doma 10 parochní tak tým mal na myslel, že tento počet mal za celý život.

Svedok S. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že predmetom útoku mala byť suma neprekračujúca 120.000,- Eur, a skutok sa mal odohrať tak, ako sa stal s odstupom krátkeho času.

Stretnutie s obžalovaným a svedkom sa odohralo pri Č., obaja títo prišli v opitom stave. Obžalovaný vzal od F. parochňu pre svedka, tohto volali „X.“ kvôli krikľavej farbe jeho bundy, ku ktorej už na hlavnom pojednávaní bol konfrontovaný s tým, či išlo o oranžovú alebo žltú bundu. Dohodli sa, že na druhý deň sa stretnú pri obchodnom centre, na toto stretnutie prišiel obžalovaný ale neprišiel R.. Už v tento deň sa lúpež mala realizovať, preto sa dohodli, keďže neprišiel R., že sa stretnú na ďalší deň v utorok a vtedy neprišiel ani obžalovaný. Boli tam iba on a F., a preto išli za obžalovaným domov do bytu oproti Č.. Bol to malý byt, garsónka. Tu sa s obžalovaným chvíľu rozprávali, pričom F. obžalovaného presviedčal, že treba v tom pokračovať. Obžalovaný hovoril, že nie, on končí a bol vystrašený. Pri tomto stretnutí sám obžalovaný im povedal, že s niekým sa rozprával a tento ho vyplašil, nič konkrétnejšie k tomu neuvádzal. Obžalovaný povedal, že on od toho odstupuje, že nechce mať s tým nič spoločné. Keď so F. prišli za obžalovaným v nedeľu ku Č., tak on viedol F. na osobnom motorovom vozidle H. Čiernej farby resp. na vozidle zn. C. XXXX čiernej farby. Keď sa mali stretnúť v utorok pri I. a následne išli k obžalovanému do bytu tak vtedy ich viedol F. na vozidle zn. U., asi čiernej farby, ale si presne pamätá EČ: C. XXXBL.

Svedok potvrdil, že obžalovaného spoznal prostredníctvom F. a poznal ho už dlhšiu dobu pred touto plánovanou akciou, ku ktorej sa stretli viackrát osobne. Organizátorom akcie bol F., ktorý akciu aj dokonal. Úlohou obžalovaného bolo dohodnúť človeka, ktorý to so F. spácha. Podľa ním získaných informácií, prepadnutie malo byť fingované, tzn. že mala byť dohoda aj s SBS, aby sa získala informácia o trase SBS. Miesto činu boli on, F. a obžalovaný obhliadnuť.

Rovnaké skutočnosti boli zistené aj z prečítaných výpovedí svedka S. C., ktorý v nich podrobnejšie popísal okolnosti súvisiace s prípravou na spáchanie trestného činu. Bol so F. kontaktovaný obžalovaným, aby prišli do T. za krčmu Č.. F. vošiel dnu, zavolať obžalovaného, najprv vyšiel von F., chvíľu na to obžalovaný s nejakým človek v oranžovej krikľavej bunde, obaja mali vypité. Ten v tej oranžovej bunde mal byť R., zostal ďalej a obžalovaný prišiel k nim, kde im obžalovaný povedal, že ten človek má záujem to vykonať. F. dal obžalovanému v striebornej kapsičke parochňu, aby si ju R. (volali ho „cestár“ kvôli tej bunde) vyskúšal, a aby ho pripravil. Dohodli sa, že sa stretnú v pondelok ráno kúsok od I., mal tam prísť R., F., on a obžalovaný. Prišiel iba obžalovaný a F., „X. neprišiel. Išli k obžalovanému domov, kde rozoberali situáciu prečo neprišiel „cestár“, na to F. povedal, že on to na druhý deň vybaví sám, len aby obžalovaný zabezpečil tie veci, t.j. parochňu a paralyzér. Mali sa stretnúť na druhý deň v utorok ráno pred I., mal tam prísť on, F. a obžalovaný, kam už obžalovaný neprišiel. Potom sadli do auta, išli k obžalovanému prečo neprišiel, na to obžalovaný povedal, že večer bol s niekým, ktorý ho postrašil. Obžalovaný mal zabezpečiť dohodu s SBS-kármí. To bolo poslednýkrát kedy obžalovaného videl, potom sa dozvedel, že je zatvorený. Malo sa to udiť v marci minulého roku. Stretli sa takto všetci traja ohľadne tej lúpeže viacej krát, jeho oslovil F., tú parochňu mal F. požičanú od baby z C.. Na fotografii na čl. XXX opoznal vedľa obžalovaného F.. Mal vedomosť o tom, že obžalovaný pracoval v minulosti v SBS ABAS a predtým bol príslušníkom zboru. Š. vstúpila do toho preto, že obžalovaný už nezabezpečil inú osobu. Pôvodne mal obžalovaný zohnať na lúpež ďalšou osobu, mal ju pripraviť na fingovanú lúpež, aby kryl F. chrbát. Obžalovaný bol zdrojom informácií, zdrojom nejakej dohody s SBS-kou, reálne tam mal ísť potom, čo to odmietla tá osoba. Počas konfrontácie so svedkom R. pripustil, že si mohol v tme zameniť krikľavo žltú bundu za oranžovú.

Svedok Q. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mal vedomosť o tom, že obžalovaný bol v minulosti policajtom. Prvý krát sa stretli v Č., obžalovaný si ho k sebe domov pozval na kávu, bola doma aj jeho družka. Obžalovaný býval na H. ul. v garsónke. Obžalovaný mu ukazoval pištoľ a kukláčske oblečenie, dal mu do ruky pištoľ. Potom išli spolu k I., kde v kasíne robila jeho družka. Povedal mu že v tom idú ešte traja policajti z H., a chceli mu dať zbraň, obžalovaný mu mal kryť chrbát a tí traja policajti mali použiť dymovnice, on mal byť maskovaný v kukláčskom oblečení a v blondavej parochni. Keď boli spolu v Č. tak obžalovaný vyšiel, sledoval ho a videl ho pri motorovom vozidle Audi stáť s ďalšími dvomi mužmi. Keď sa vrátil obžalovaný späť do Q. tak mu doniesol parochňu, ktorú odovzdal na polícii. Za účasť na akcii mal dostať sumu 270.000 Eur. Nechcel do toho ísť, a preto policajtom C. R. to povedal, v U. na NAKA z neho spravili svedka, obžalovaného zadržali ale ďalší tú lúpež vykonali. Svedok poprel, že by obžalovanému pri stretnutí v Č. akýmkoľvek spôsobom naznačoval, že má na sebe nainštalované technické zariadenie na odpočúvanie.

Z prečítaných výpovedí svedka S. R. z prípravného konania z hlavného pojednávania zo dňa 5.5.2014 a z konfrontácie bolo zistené, že má vedomosť o tom, že obžalovaný je obvinený z prípravy prepadnutia pancierovaného auta v obchodnom centre I. D. T., kde malo byť 900 tisíc eur, prepadnutie sa malo

vykonať v hale. Pancierové auto malo zastaviť pred hlavným vchodom pred OC, mali tam byť dvaja SBS-kári, jeden čo šoférije a jeden čo nesie tašku s hotovosťou. Dozvedel sa to od obžalovaného, dovtedy ho bližšie nepoznal, rozprávali sa o bežných veciach a medzi rečou povedal, že má pre neho nejakú ponuku a že bližšie mu to povie u neho doma. U neho doma bola jeho družka M. H., obžalovaný z vĺandy s úložným priestorom vytiahol umelý kufrík s pištoľou, podal mu ju do ruky, potom ju uložil do kufríka. Začal hovoriť, že bol bývalý policajt, že robil v nejakej SBS, otvoril druhú stranu posteľe, tam mal tri kukláčske uniformy, povedal, aby si jednu vybral a vyskúšal. Povedal, že má troch aktívnych policajtov z H., s ktorými už spravil pár akcií, tá jeho družka mu to všetko potvrdzovala, povedal, že potrebujú ešte jedného človeka a povedal mu ten plán čo plánujú spraviť. Jeho priateľka robila v kasíne v I., dala im na to typ, vedela, kedy tam chodí pancierové auto. On nevedel čo má robiť, odišiel od nich, stretol vzápätí Z., bál sa a Z. porozprával čo sa stalo, akú ponuku dostal. Na byte povedali, že chystajú to pancierové auto a jeho úlohou malo byť, že jeden z tých policajtov mal byť odstavený na určitom mieste až za štadiónom za hotelom B., mali presne vytýčenú trasu, mali mať uniformy na prezlečenie, parochne, tzv. policajt z H. mal byť až v aute, ďalší dvaja mali čistiť okolie pancierového auta, jeho úlohou malo byť so zbraňou v ruke v tom vestibule spacifikovať SBS, zobrať tašku a utekať bočným východom, ktorý oni určili. Mal to robiť s tou zbraňou, čo mu ukazoval v byte obžalovaný a tvrdil, že je jeho. Kontaktoval policajta R., ten prišiel hneď aj so svojim kolegom, zobrali ho do U.. Policajti si dopredu overili. Nedali mu žiadnu zápisnicu. Potom náhodne stretol v pohostinstve Č. obžalovaného a ten mu hovoril, aby chvíľu počkal, že akurát majú prísť tí policajti z H., majú mu priniesť parochňu, bola blondšavá s copom, mal čakať v pohostinstve, kde ho prišiel ohlásiť jeden z tých údajných kolegov policajtov a obžalovaný s ním odišiel von. Išiel pozrieť kam išli, stretli sa za pohostinstvom na parkovisku pri aute, boli tam obžalovaný a ďalšie tri osoby, potom sa vrátil obžalovaný do krčmy a dal mu tú parochňu, aby si ju zobral so sebou, že keď príde deň akcie, aby ju mal. Po tomto stretnutí hneď telefonoval policajtom čo sa stalo, popísal im auto, páchatelov a že mu obžalovaný dal tú parochňu, policajti si tú parochňu zobrali. Na druhý deň si mal s obžalovaným dohodnúť stretávkú v Č., do bundy mu policajti namontovali mikrofóny. Išiel do tej Č., obžalovaný prišiel aj s H., mal účelovými otázkami určitým spôsobom dostať od neho priznanie a tú prípravu, že sa to naozaj ide celé diať, aby to mali potvrdené. Lenže v Č. bol hluk a tak navrhol, aby zmenili lokál a išli pod Č. do lokálu Z., no v ten večer nič podstatné a závažné nenahrli, nahralo sa iba, že obžalovaný si pýtal parochňu naspäť. Po tomto všetkom už mali na neho nejaký dôkaz, tak ho išli zadržať. Do celej tejto akcie bol tlačný obžalovaným, odcudzenú tašku mal hodiť ďalšiemu „policajtovi z H.“ na určené miesto, ktorý mal čakať v aute, mal mu hodiť tašku, pištoľ a uniformy a on sa mal dostať do H. do OC Polus, kde mu mali dať podiel vo výške 170.000,-eur. Ešte keď ho na to obžalovaný nahováral, zobral ho aj s družkou do I., chceli mu to tam ukázať, prechádzali okolo hlavného vchodu, kde mu ukázal, že presne pred hlavným vchodom bude stáť pancierové auto a viedli ho na bok budovy, kde bude úniková trasa a odstavený veľký kontajner a tam sa zrazu zastavili, ona mu povedala, že pracuje v kasíne v I. a jeho poslali dnu, aby pozrel, vysvetlili mu kde všade sú kamery, pričom obžalovaný a H. povedali, že sa nemusí báť, že kamery budú zbytočné, lebo všade bude dym, mali k dispozícii dymovnicu. Svedok uviedol, že nevlasťní žiadnu oranžovú bundu, ale mal krikľavo žltú bundu. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania uviedol, že pokiaľ uvádzal policajtom presný spôsob ako sa to má udiť, že sa mali stretnúť s tým SBS-károm na chodbe v I. na prízemí, ako mali ho zatiahnuť do záchodov použitím paralyzéra, uviedol, že obžalovaný podával viac verzií ako sa to môže udiť, no tomu SBS-károvi nemalo byť spôsobené žiadne ublíženie na zdraví. Svedok opoznal predložený vecný dôkaz a to strieborné púzdro s parochňou. Svedok uviedol, že večer pred výsluchom na hlavnom pojednávaní sa mu obžalovaný vyhrážal zabitím, za to, že ich udal. Rozpornosť medzi výpoveďami ohľadne ním uvádzanej výšky odmeny za účasť na „akcii“ odôvodnil tým, že presnú sumu si už presne nepamätá.

Svedok C. I., bývalý príslušník NKA, národnej protizločineckej jednotky expozitúra Západ, uviedol, že vykonával procesné úkony v tejto trestnej veci, výsluchy svedkov aj obvineného. Vyšetrovanie sa viedlo zákonným spôsobom, do zápisníc zapisoval to, čo mu vypočúvaní uviedli. Nepripustil, že by do zápisnice zapísal niečo iné ako uviedli svedkovia. Neviedol operatívne vyšetrovanie. Bol mu predložený materiál, dôkazy a na základe nich potom viedol vyšetrovanie.

V rámci dokazovania boli prečítané výpovede svedkov C. H., M. H., I. Š., N. G., M. Z., V.T. G., I. C., D. Y., I. G. Z. I. H..

Svedok C. H. uviedol, že v spoločnosti BONUL s.r.o., mal na starosti prevoz finančnej hotovosti. Z polície ho niekto kontaktoval, že sa chystá lúpežné prepadnutie a následne bol súčinný s políciou. Do

viacerých firiem vykonávajú prepravu peňazí aj do Centra I. D. T.. Majú zmluvu o preprave peňazí aj so spoločnosťou Volksbank, teraz je premenovaná na Sberbank. Preprava sa vykonáva v pondelok a vo štvrtok dvoma osobami. Vozidlo zastavuje pri hlavnom vchode, jeden zostáva vo vozidle a druhý ide ku klientovi, buď zanesie peniaze alebo zoberie peniaze z prevádzky, presný časový úsek, kedy sa to má vykonať nie je stanovený. Posádka, vykonávajúca prevoz, sa dozvie, že bude vykonávať prevoz a kde, v raných hodinách toho dňa. Osoby, ktoré vykonávajú prepravu nevedia akú sumu prevádzajú.

Svedkyňa M. H. uviedla, že ku skutku nevie nič, R. nepozná, niekedy v r. 2013 v sobotu v čase, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu, videla R. prvýkrát a následne ho videla v pondelok po tej sobote. Nie je kamarátom obžalovaného. V sobotu keď ho videla, mali ísť s obžalovaným - jej druhom na diskotéku do mesta. Obžalovaný a R. prišli predtým k nim, zdržali sa doma asi necelú hodinu, ona sa maľovala, obžalovaný hľadal nejaké papiere od notebooku. Išli autobusom aj s R. na X., lebo sa chcela zastaviť v práci v OC I. v kasíne. Nakoniec do kasína nešli. Išli na I. O. D. T. do nejakého podniku. Potom videla R. druhýkrát v pondelok okolo 22.00 hod. pred záverečnou v Č., R. im išiel objednať piť, no obžalovaný jej zakázal z toho piť, lebo ho asi v sobotu nadrogoval. Na to bola záverečná, R. ich volal dole do baru čo je asi 50 metrov. Hneď ako tam prišli, išiel objednať dva červené striky, opäť z toho nepili. Prišiel do podniku aj svedok Z., no neprisadol si. Sedeli s R. v bare, rozhovor sa niesol o tom, že mali ísť pracovať do H. a o hokeji. Po chvíli R. začal kričať, že ide domov. Nosila v minulosti parochne, v čase spáchania skutku už nemala žiadne.

Svedkyňa I. Š. uviedla, že k veci nevie nič, obžalovaného nepozná. V čase výsluchu bola stíhaná spolu s S.Z. C. a C. F. za lúpežné prepadnutie v obchodnom X. I. D. T., pričom pracovníka SBS napadli paralyzérmi a F. mu vzal kufrík s peniazmi.

Svedok N. G., príslušník NKA, uviedol, že v predmetnej veci osobne žiadne úkony nerobil, je možné, že bol prítomný pri vykonávaní nejakých úkonov, keďže sedí s pánom I. v jednej kancelárii. Kolega vedie výsluchy tak, že príde osoba, zistí sa jej totožnosť, vypíše sa prvá strana zápisnice ohľadne osobných údajov, následne je osoba poučená vo svojom procesnom postavení a potom sa osoba vyjadří k poučeniu a následne k veci. Následne sa spíše zápisnica, ktorú kolega buď prečíta nahlas, alebo ju predloží na prečítanie a následne na znak súhlasu podpisujú zápisnicu všetky zúčastnené osoby. Pokiaľ je prítomný pri výsluchu, kolega ho v zápisnici uvedie a je tam podpísaný. Nemá vedomosť, že by kolega vykonával nátlak na osoby, ktoré boli vypočúvané a keď ide on podpísať zápisnicu ako prítomná osoba, tak sa ešte vždy dotýčajú osoby spýta, či všetko čo je uvedené v zápisnici súhlasí a až potom ju podpíše.

Svedok M. Z. k veci nevedel uviesť nič, iba potvrdil, že stretol R., ktorý mu povedal, že sa bojí o svoj život a povedal R., na o ho odkázal na políciu. Spomínal nejakých 200 tisíc, jemu nikto neponúkal žiadnych 200 tisíc, ani R. ani K., je možné, že také veci ako ľudia z H. a o bavoráku mu hovoril, R. pritom pôsobil zmetene a vyzeral ako človek, ktorý sa bojí o život.

Svedok V. G. uviedol, že obžalovaného pozná osobne a pár mesiacov pred výsluchom mu obžalovaný ponúkal nejakú prácu, aj sa o tom rozprávali, ale nič bližšie k práci mu obžalovaný nepovedal, obaja boli v tom čase pod vplyvom alkoholu, udialo sa to v pohostinstve Č. D. T., iné osoby pri tomto rozhovore prítomné neboli. Obžalovanému povedal, že o prácu nemá záujem a tak sa o tom viacej nebavili. K trestnej činnosti, za ktorú je obžalovaný stíhaný, nevedel uviesť nič.

Z výpovedí svedkov I. C., D. Y.R. Z. I. G. vyplýva, že pracovali s obžalovaným v bezpečnostnej službe Abas, ktorá má sídlo v N., ani jeden z nich sa nevedel vyjadriť ku skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu. Na spáchanie tohto skutku ani jedného z nich nenahováral.

Z výpovede svedka I. H. z prípravného konania vyplýva, že obžalovaného pozná osobne, niekedy v r. 2012 v pohostinstve Č. mu navrhoval, aby s ním išiel spraviť auto pri obchodný dom I., no on s tým nechcel mať nič spoločné, a preto mu nič bližšie o tom nehovoril. Pri rozhovore bolo prítomné aj nejaké dievča, ktoré to počulo. Ku skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu sa nevedel vyjadriť.

Zo znaleckého posudku znalca V. J. N., MBA., znalec z odboru kriminalistika, odvetvia kriminalistická informatika a odboru elektrotechnika, odvetvie bezpečnosť a ochrana bezpečnostných systémov, riadiaca technika, výpočtová technika, počítačové programy vyplynulo, že tento zistil dáta a to telefónny zoznam, SMS správy, ich obsah a príjemcov, volané telefónne čísla na predloženej mobilnom telefóne

NOKIA C2 a SIM karte v ňom nainštalovanej, ktoré podrobne popísal v posudku, a ktoré sú v priloženom CD zázname.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor kriminalistickej identifikácie v H. vyplynulo, že predložená zbraň je samonabíjacia pištoľ rakúskej výroby zn. Glock 17, kal.9 mm Luger, výr.č. MLB469 so zásobníkom a expanzná zbraň - revolver talianskej výroby zn. Gun Toys SRLM Champion, cal. 9 mm R Blanc bez výrobného čísla, pričom pištoľ značky Glock 17 je zbraňou kategórie B a jej držanie a nosenie v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti. Predložený expanzný revolver je zbraňou kategórie D podľa tohto zákona a jeho držanie a nosenie nepodlieha povolovaciemu konaniu, evidenčnej ani ohlasovacej povinnosti, môže ho nadobúdať do vlastníctva osoba staršia ako 18 rokov. Obe predložené zbrane boli strelby schopné a z oboch predložených zbraní bolo v čase pred ich predložením strieľané. Z nábojov predložených ústavu bolo zistené, že sa jedná o 16 kusov pištoľových nábojov, ktorých nadobudnutie a držanie podlieha zákonu o zbraniach a strelive, pričom predložené náboje boli strelby schopné a spotrebované pri skúšobnej strelbe.

V rámci dokazovania boli prečítané listinné dôkazy, z ktorých bolo zistené, že

-svedok R. nakreslil plánik plánovanej únikovej cesty

- firma Bonul, s.r.o. mal uzatvorenú zmluvu o preprave peňazí a cenín so spoločnosťou Volksbank Slovensko, a.s.

- v rámci vykonanej domovej prehliadky boli v byte obžalovaného zaistené náboje, nášivky s nápisom „polícia“, elektrický paralyzér, zbrojný preukaz, preukaz zbrane, potvrdenie o dočasnom nahradení preukazu policajta, visačka SBS

- po výzve polície podľa § 89 Trestného poriadku obžalovaný vydal 1 ks zbrane zn. Glock 17, 1 ks prázdny zásobník, puzdro a pomôcky na čistenie zbrane, policajné kombinézy a 1 ks pištoľ zn. Champion.

Taktiež boli prečítané ďalšie listiny, a to:

-prípisy telekomunikačných spoločností;

- prepisy záznamu zo správy zo sledovania zo dňa 25.03.2013 a 27.03.2013 aj s fotodokumentáciou, ktoré boli realizované vo veci na základe podania trestného oznámenia svedkom R. vrátane zvukového záznamu zo dňa 25.03.2013 nahratého počas odpočívania svedka R. zo stretnutia s obžalovaným a svedkyňou H.;

- prepis osobného rozhovoru medzi redaktorkou denníka T. čas a svedkom R., ktorý spracovala redaktorka, z ktorého vyplynulo, že svedok R. oznamoval pripravujúci sa trestný čin médiám z dôvodu obavy o svoj život;

- cestovný poriadok autobusu linky č. XX D. I. T. na overenie obhajoby obžalovaného;

- úradné záznamy PPZ NKA, národnej protizločinskej jednotky expozitúry Západ k podanému trestnému oznámeniu a k jeho prevereniu a monitorovaniu obžalovaného ako i osobného motorového vozidla Volkswagen U., ktoré popísal v trestnom oznámení svedok R., pričom previerkou bolo zistené, že vlastníkom je spoločnosť AutoFinance a.s., držiteľom spoločnosť Retro Exclusive Cars s.r.o., ktorej konateľom je C. F., ktorý sa nachádzal na fotodokumentácii zo sledovania.

Súd taktiež v rámci dokazovania oboznámil rozsudky Okresného súd Nitra sp.zn. 4Tk/1/2014 a 33Tk/1/2015, z ktorých vyplýva, že S. C., I. Š. a C. F. (ako ušlá osoba) boli uznaní vinnými z obzvlášť závažného zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona práve pre lúpežné prepadnutie, ktoré sa v štádiu prípravy kladie za vinu obžalovanému, a ktoré následne bez obžalovaného tieto tri osoby vykonali dňa 27.05.2013, t.j. v čase keď už bol obžalovaný zadržaný a vzatý do väzby.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil vecné dôkazy, a to ich predložením stranám.

K spáchaniu trestného činu zákon predpokladá splnenie dvoch podmienok - musí ísť o protiprávny čin a jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. Predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie príčinného pôsobenia konania obžalovaného na spoločenské vzťahy chránené Trestným zákonom a toho, či toto konanie obsahuje všetky znaky skutkovej podstaty.

V zmysle ustanovenia § 13 Trestného zákona rovnako ako dokonaný trestný čin je trestná i príprava na zločin spočívajúca v úmyselnom organizovaní zločinu, zadovážovaní alebo prispôsobovaní prostriedkov

alebo nástrojov na jeho spáchanie, v spolčení, zhluknutí, návode, objednaní alebo pomoci na taký zločin alebo v inom úmyselnom vytváraní podmienok na jeho spáchanie, ak nedošlo k pokusu ani k dokonaniu zločinu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku s úpravou skutku popísanom v obžalobe po vykonaní dokazovania v tom zmysle, že súd do skutku doplnil osoby, s ktorými mal v neskoršom štádiu obžalovaný skutok spáchať s ohľadom na výpoveď svedka C., Š. ako i pripojených rozsudkov Okresného súdu Nitra 4Tk 1/2014, 33Tk/1/2015, upresnil termín ukončenia konania obžalovaného na danej príprave zločinu dátumom jeho zadržania, doplnil skutok tým, že obžalovaný mal okrem hmotných neživých vecí zabezpečiť na spáchanie skutku ešte ďalšiu osobu (v danom prípade svedka R.), upravil výšku sumy, ktorá mala byť spáchaním lúpeže získaná v dôsledku výpovede svedka C., ktorý v neskoršom období pripravovanú lúpež s inými osobami aj spáchal, a ktorý uviedol, že vždy s obžalovaným hovorili o tom, že z lúpeže môže byť tak max. 130.000,- Eur, čo bolo síce v rozpore s tvrdením svedka R., ktorý uvádzal sumu 900.000,- Eur, avšak keďže sa súdu tento rozpor nepodarilo odstrániť, v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, súd upravil skutok na túto nižšiu sumu. Ďalej súd spresnil spôsob spáchania skutku vrátane označením osôb, ktorá osoba čo mala vykonať ako i spôsob ako malo byť následne s finančnými prostriedkami získanými predmetnou lúpežou naložené. Súd pri úprave skutkovej vety vychádzal teda súd najmä z výpovedí svedkov R. Z. C..

Súd takouto čiastkovou úpravou skutkových zistení uvedených v skutkovej vete zachoval totožnosť skutku vo vzťahu k obžalobnému návrhu ako aj k uzneseniu o vznesení obvinenia.

Následne potom súd spáchaný skutok právne posúdil ako obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a), i) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona, pretože bolo preukázané, že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky tejto skutkovej podstaty v štádiu prípravy tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, pretože sa dopustil konania, ktoré spočívalo v úmyselnom zadovážovaní prostriedkov a nástrojov a inom úmyselnom vytváraní podmienok na to, aby proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci so zbraňou a ako člen organizovanej skupiny a spôsobiť tak značnú škodu, pričom k pokusu ani k dokonaniu činu po zainteresovaní sa polície do prípadu nedošlo.

Súd oproti právnej kvalifikácii uvedenej v obžalobe upravil a zmenil právnu kvalifikáciu skutku, keď neuznal obžalovaného vinným aj podľa odseku 4 písmeno a) § 188 Trestného zákona, ale skutok kvalifikoval iba v zmysle odsek 3 písmeno b) § 188 Trestného zákona, a to práve z dôvodu vyššie spomínanej úpravy skutku o sumu, ktorú obžalovaný predpokladal a chcel získať daným skutkom, a ktorú v dôsledku výpovede svedka C. upravil v jeho prospech na sumu 130.000,- Eur.

Súd nemenil právnu kvalifikáciu a skutkovú vetu vo vzťahu k tvrdeniam svedka C., že sa malo jednať iba o tzv. fingovanú lúpež, nakoľko z konania obžalovaného i podľa tvrdení svedka R., nič nenasvedčovalo tomu, že by obžalovaný oslovil pracovníkov príslušnej SBS a snažil sa s nimi dohodnúť na vykonaní takejto lúpeže a súčasne svedkovi R. uvádzal, že sa bude jednať o klasickú lúpež dokonca za použitia strelnéj zbrane a paralyzéra, i keď strelná zbraň mala byť použitá iba na zastrašenie, nie použitie voči pracovníkovi SBS. Z týchto dôvodov, aj keď možno pred svedkom C. obžalovaný uvádzal, že zabezpečí, aby pracovníci SBS spolupracovali pri lúpeže, táto skutočnosť nebola potvrdená a preukázaná, preto sa neodrazila ani v skutkovej a právnej vete ani na právnej kvalifikácii skutku.

Obžalovaný spáchanie skutku počas celého trestného konania popieral. Bránil sa tým, že žiadnu lúpež neplánoval vykonať, no táto jeho obrana bola vyvrátená vykonanými dôkazmi.

Z protiprávneho konania je obžalovaný usvedčovaný najmä výpoveďou svedka R., ktorý sám oznámil prípravu tohto skutku obžalovaným na políciu, zároveň aktívne s políciou za účelom odhalenia páchatel'ov tejto lúpeže a jej prekazení spolupracoval, čo je zrejmé aj z prepisu záznamu z odpočúvania svedka R. a z jeho stretnutia s obžalovaným a jeho priateľkou svedkyňou H., a taktiež z prepisu nahrávky s redaktorkou médiá T. čas, z ktorej je zrejmé, že svedok R. oznámil skutok i tomuto médiu z dôvodu obavy o svoj život a nie veľkej dôvere príslušníkom polície. Taktiež je to zrejmé z toho, že svedok odovzdal polícii parochňu, ktorú obdržal od obžalovaného na spáchanie pripravovanej lúpeže, pričom túto parochňu svedok C. stotožnil ako parochňu, ktorú F. odovzdal obžalovanému na spáchanie predmetného skutku. Svedok R. podrobne popísal čo mu obžalovaný pri stretnutiach o akcii povedal, okrem iného mu ponúkol účasť na tomto trestnom čine, zrejme majúc vedomosť jeho o trestnej minulosti,

vzal ho k sebe domov, kde mu to v prítomnosti jeho priateľky svedkyne H. oznámil (i keď táto túto skutočnosť poprela). Popísal tiež, že mu obžalovaný ukazoval veci určené na spáchanie skutku, a to policajné uniformy, z ktorých si jednu musel i vyskúšať. Ukázal mu strelnú zbraň, ktorá mala byť použitá pri spáchaní skutku, ktorú mu dal aj do ruky, z čoho mal svedkov obavy, keďže sa týmto dostali na strelnú zbraň jeho odťažky. Ukázal mu paralyzér, neskôr mu priniesol parochňu, ktorú mal mať svedok na hlave počas plánovaného skutku a ukázal mu osoby, s ktorými mala byť lúpež vykonaná. Dokonca ho vzal na miesto činu, popísal mu presnú časovú os, ako a čo treba kedy vykonať, ukázal mu kde sú namontované kamery, ktorým sa treba vyhnúť a na odstavenie ostatných kamier mal použiť dymovnicu, popísal a ukázal mu na mieste samom únikovú cestu z miesta činu, ktorú svedok i zakreslil na plánik. Ukázal miesto, kde budú čakať ďalšie osoby v osobnom motorovom vozidle na prevzatie získanej finančnej hotovosti z lúpeže, ktorú si mali následne v I. H. v obchodnom centre C. všetci rozdeliť.

Súd nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti výpovede svedka R., ktorý tak v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní vypovedal v podstate zhodne a jeho výpoveď plne korešponduje v podstatných skutočnostiach s výpoveďou svedka C., a to najmä v tom, že skutočne obžalovaný pripravoval spáchanie predmetnej lúpeže, že to pripravovali spolu, t.j. obžalovaný, svedok C. Z. F., pričom obžalovaný mal na spáchanie skutku zabezpečiť ešte jednu osobu, s ktorou by svedok F. reálne aj skutok vykonal, ktorou bol svedok R.. Taktiež svedok C. potvrdil, že za účelom prípravy tejto lúpeže sa on, obžalovaný a F. viackrát osobne stretli. Jeho na akciu zjednal F.Y., pričom si podelili úlohy tak, že obžalovaný mal zabezpečiť ešte jednu osobu, mal zabezpečiť spoluprácu SBS (čo sa nepodarilo preukázať), mal sa dostať v daný deň na miesto spáchania skutku a zabezpečovať priestor, F. a obžalovaným zabezpečená osoba (R.) mali reálne lúpež vykonať a výťažok z nej priniesť do prichystaného odstaveného osobného motorového vozidla a následne mal byť tento výťažok rozdelený medzi všetkých. Svedok C. tiež popísal ako sa za obžalovaným so F. dostavovali za týmto účelom do T., ako F. priniesol a odovzdal parochňu obžalovanému na spáchanie tohto skutku, pre osobu, ktorá mala s nimi skutok vykonať, ktorú zohnal F. od jedného dievčaťa v C.. Popísal tiež, že obžalovaný im chcel pri vzájomnom stretnutí predstaviť R., čo však oni odmietli, fyzicky sa videli iba krátko na parkovisku za pohostinstvom Č. D. T., pričom túto osobu označovali ako „cestár“ podľa farby bundy, ktorú mal R. v ten deň oblečenú, keďže sa jednalo o výrazne krikľavú farbu. Pokiaľ ide o parochňu zaistenú v tomto trestnom konaní a odovzdanú polícii svedkom R., svedok C. túto pred tým, než mu bola na súde predložená k nahliadnutiu, popísal s tým, že bola uložená v striebornej taštičke, k tejto uviedol, že sa jedná práve o tú parochňu, ktorá bola F. obžalovanému odovzdaná za účelom jej použitia pri spáchaní skutku. Tým bola potvrdená pravdivosť tvrdenia svedka R., odkiaľ a na čo túto získal. Zároveň bola vyvrátená i obrana obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že parochňu síce dal R., ale na to, aby ju predal a že táto patrila jeho priateľke svedkyňi H., ktorá taktiež túto skutočnosť vo svojej výpovedi nepotvrdila, keď uviedla, že síce v minulosti nejaké parochne vlastnila, no v čase skutku už nie, ani týmto súčasne neobstálo tvrdenie obžalovaného, že danú parochňu našiel na Y., medzi autami a bola určená pre jeho priateľku. Takéto tvrdenie obžalovaného, že by medzi autami nájdenú parochňu použila pre svoju potrebu jeho priateľka, je nelogické.

Rozpornosť medzi výpoveďou svedka C. a svedka R., ktorá ale nespochybnila samotné protiprávne konanie obžalovaného smerujúce v spolčení sa za účelom prípravy lúpeže a v zadovážovaní prostriedkov naň, bola iba v tom, že svedok C. uvádzal, že plánovali tzv. fingovanú lúpež, t.j. že pracovníci SBS, ktorí mali byť lúpežne prepadnutí, mali o plánovanej lúpeži a ich spoluprácu mal zabezpečiť práve obžalovaný z dôvodu, že v minulosti pracoval v SBS. Túto skutočnosť však nepotvrdil svedok R., resp. táto skutočnosť mu obžalovaným nebola podľa jeho tvrdení oznámená a nebola potvrdená ani vypočutím jednotlivých pracovníkov SBS - svedkov C., Y. Z. G., že by týchto obžalovaný za týmto účelom oslovil. Súd nevylučuje, že to tak bolo vopred plánované, resp. prednesené obžalovaným pred F. a svedkom C., ale v konečnom dôsledku do zadržania obžalovaného dňa 27.03.2013, nebola preukázaná žiadna takáto snaha obžalovaného. Ďalším rozporom medzi výpoveďami týchto dvoch svedkov bola výška sumy, ktorú mali záujem plánovanou lúpežou obžalovaný, svedok C. Z. F. získať. Svedok R. uvádzal, že obžalovaný mu tvrdil, že v kufríku SBS by mala byť hotovosť cca 900.000,- Eur a z toho by svedok R. mal dostať 170.000,- Eur, pričom svedok C. uvádzal, že vždy sa medzi sebou pri plánovaní lúpeže bavili, že tam môže byť tak max. do 130.000,- Eur, aj keď v konečnom dôsledku dňa 27.05.2013 bola ulúpená vyššia suma, no nikdy medzi nimi slovne napadla suma 900.000,- Eur. Preto z vyššie uvádzaného dôvodu a v zmysle použitia zásady trestného konania v pochybnostiach v prospech obžalovaného, súd pojal do skutkovej vety práve nižšie uvádzanú sumu svedkom C. a z tohto dôvodu došlo i k následnej zmene právnej kvalifikácie.

V konečnom dôsledku však mal súd z výpovedí týchto dvoch svedkov C. a R. za dostatočným a hodnoverným spôsobom preukázané, že obžalovaný pripravoval spáchanie lúpežného prepadnutia pracovníka SBS v obchodnom centre I. D. T. s C. Z. F., že na spáchanie tejto lúpeže mal doma pripravenú strelnú zbraň, paralyzér, policajné uniformy, cez osobu F. zabezpečil parochňu, ktorú odovzdal svedkovi R., ktorý ju následne odovzdal polícii, na spáchanie tejto lúpeže sa obžalovaný pokúšal zjednať práve osobu svedka R., ktorý oznámil skutok polícii, pričom obaja svedkovia obdobným spôsobom popísali plánovaný spôsob spáchania skutku ako i čas, resp. dennú dobu jej vykonania a miesto jej spáchania ako i únikovú cestu. Súd v tejto súvislosti len konštatuje, že obdobným spôsobom bolo skutočne lúpežné prepadnutie v OC I. D. T. aj spáchané dňa 27.05.2013 za účasti iných osôb (C. Z. Š.), pričom koordinátorom bol F..

Pokiaľ ide o usvedčujúce dôkazy, súd poukazuje i na výpoveď svedka G. a H., ktorých v minulosti oslovil obžalovaný a ponúkal im prácu, resp. príležitosť si zarobiť, pričom svedka H. navádzal na spáchanie lúpežného prepadnutia auta.

Svedkovia G., Y. Z. C., pracovníci SBS, títo všetci sa ku skutku nevedeli vyjadriť, uviedli, že obžalovaného poznajú, no neboli ním oslovení k účasti na pripravovanom skutku.

Splnomocnenec spoločnosti Bonul, s.r.o., ktorá mala byť olúpená, keďže v zmysle zmluvy o preprave peňazí, ona zodpovedá za jej prípadné odcudzenie, sa vyjadril k spôsobu vykonávania prepravy, koľko pracovníkov preváža peniaze, aký je postup pri určovaní ciest prepravy peňazí, kedy sa to jednotliví pracovníci dozvedia, že idú prepraviť peniaze a kam, ako i ku skutočnosti, že ani sami pracovníci nevedia akú výšku finančnej hotovosti reálne prevážajú. V dôsledku zásahu polície a zadržania obžalovaného v danom prípade k dokonaniu skutku nedošlo a tým ani k vzniku škody. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že popísaný spôsob vykonávania prepravy peňazí zodpovedal tomu, čo vypovedal svedok R., ktorému mal tento spôsob oznámiť samotný obžalovaný.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného, že nič také neplánoval, že zbrane vlastnil ako bývalý policajt, rovnako i uniformy, a že paralyzér mal na vlastnú ochranu, súd poukazuje na skutočnosť, že táto jeho obrana je v rozpore s výpoveďami svedkov C. Z. R.. Pokiaľ ide o skutočnosť, že obžalovaný doma vlastnil zbraň, na ktorú aj mal zbrojný preukaz a policajné uniformy mu zostali ako bývalému policajtovi, s týmto jeho tvrdením sa súd síce môže stotožniť, no nič to nemení na skutočnosti, že podľa tvrdení svedka R. mali byť všetky tieto veci vrátane paralyzéra použité na spáchanie pripravovaného skutku, inak by obžalovaný nemal dôvod tieto veci svedkovi R. v jeho byte ukazovať, dať mu do ruky zbraň a ešte ho osloviť s tým, aby si policajnú uniformu vyskúšal. Obrana obžalovaného v tomto smere, že svedok tam tieto veci v jeho byte iba videl, keď hľadal doklady od notebooku sa javí byť účelová a to napriek tomu, že tak vypovedala i svedkyňa H. na hlavnom pojednávaní. Tu súd dáva do pozornosti, že svedkyňa H. sa na hlavnom pojednávaní v mnohých veciach odchýlila od svojej pôvodnej výpovede a pri odstraňovaní rozporov sa vyjadrila, že pred vyšetrovateľom bola pod nátlakom, ktorý na ňu robili príslušníci polície a v neposlednom rade na to, že je družkou obžalovaného a má eminentný záujem na výsledku tohto trestného konania. Okrem toho na preverenie jej tvrdení, že boli zo strany polície pri výsluchu použité metódy odporujúce zákonu boli vypočutí vyšetrovatelia, ktorí sa jej výsluchu zúčastnili a ktorí nepotvrdili jej tvrdenie. Súd v danom prípade poukazuje i na tú skutočnosť, že toho výsluchu sa v prípravnom konaní zúčastnil i obhajca obžalovaného, ktorý by určite zasiahol, ak by dochádzalo k porušovaniu práv svedkyne a obžalovaného, preto súd vyhodnotil tieto jej tvrdenia ako zavádzajúce a použité v snahe privodiť pre obžalovaného priaznivé rozhodnutie vo veci samej.

Okrem toho obžalovaný poprel, že by mal byť kontaktovaný osobami z H., resp. na osobnom motorovom vozidle zn. D. U. G. H. evidenčným číslom, čo bolo vyvrátené svedeckou výpoveďou svedka R., C. ako i záznamom zo sledovania a preverení, že predmetné vozidlo U., na ktorom svedok C. Z. F. prišli do T. za obžalovaným užíval práve F..

Nepriamo jej obžalovaný usvedčovaný i oboznámený listinami a to najmä správy zo sledovania zo dňa 25.03.2013 a s fotodokumentáciou, z ktorej jednoznačne vyplýva, že obžalovaný S. K. sa dňa 25.03.2013 stretol s dvomi osobami, pričom jedna z nich bola stotožnená ako C. F., čo potvrdil aj svedok C., pričom OMV D. U. J.: C.-XXXBL, bolo použité pri lúpežnom prepadnutí v trestnej veci vedenej proti F. a spol., ktorého skutku sa dopustili dňa 27.05.2013.

Všetkými vyššie uvedenými dôkazmi bolo teda dostatočným spôsobom preukázané, že obžalovaný S. K. reálne zhromažďoval v mieste svojho bydliska prostriedky na spáchanie lúpežného prepadnutia, snažil sa najť na spáchanie skutku i ďalšiu osobu, v danom prípade svedka R. a spolu so svedkom C. a osobou F. plánovali a pripravovali vykonanie predmetnej lúpeže, ktorým konaním naplnil všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty lúpeže podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona (keďže k pokusu ani k dokonaniu skutku v dôsledku jeho zadržania políciou nedošlo), a súčasne bolo preukázané, že svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky tejto skutkovej podstaty aj po stránke subjektívnej, keď vedome plánoval a pripravoval spáchanie zločinu vyššej závažnosti, t.j. v priamom úmysle v zmysle § 15 písmeno a) Trestného zákona.

Z dôvodu, že obžalovaný pripravoval spáchanie predmetného skutku so zbraňou, a to jednak strelnou zbraňou ako i paralyzérrom, ktorý sa taktiež v zmysle ustanovenia § 122 odsek 3 Trestného zákona považuje za zbraň, naplnil týmto i všetky znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa ustanovenia § 188 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, t.j. pripravoval spáchanie skutku závažnejším spôsobom konania so zbraňou poukazujúc na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona. Taktiež naplnil všetky znaky tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa i s ohľadom na ustanovenie § 138 písmeno i) Trestného zákona, t.j. pripravoval tento skutok ako člen organizovanej skupiny, ktorú tvoril spolu s C. a so F.. Táto skutočnosť je zrejmá z vyššie uvedených výpovedí svedkov C. Z. R. a nepriamo i zo správ zo sledovania obžalovaného, pričom túto činnosť vykonávali organizovane, presným rozdelením úloh, ich činnosť bola vopred plánovaná a koordinovaná, rovnako z týchto uvedených dôkazov vyplýva zainteresovanosť jednotlivých osôb na príprave skutku. Jednoznačne bolo preukázané, že ich konaním boli naplnené všetky znaky organizovanej skupiny v zmysle ustanovenia § 129 odsek 2 Trestného zákona, t.j. že v tomto prípade išlo o spolčenie najmenej troch trestne zodpovedných osôb, pričom postačujúce je i spolčenie konkludentným konaním, t.j. členovia nemusia byť výslovne prijímaní za členov, stačí faktické zaradenie sa a aktívne podieľanie sa na jej činnosti, k čomu reálne došlo a o čom vypovedali vyššie uvedení svedkovia. Došlo medzi nimi k delbe úloh, keďže obžalovaný K. mal zabezpečiť všetky prostriedky na úspešné vykonanie lúpeže vrátane zaistenia ešte jednej osoby na fyzické prepadnutie príslušníka bezpečnostnej služby. F. bol v pozícii reálne spájajúcej všetky články tejto organizovanej skupiny dohromady, pričom touto činnosťou bola zvýšená pravdepodobnosť jej úspešného páchania. V zmysle platnej judikatúry sa nevyžaduje na naplnenie všetkých znakov organizovanej skupiny ani trvalejší charakter (ktorý však v tomto prípade preukázaný bol, keďže svedok C. uviedol, že skutok pripravovali dlhšie a stretli sa kvôli tomu viackrát), ani to, aby sa všetci obžalovaní navzájom medzi sebou poznali a reálne fyzicky stretli na jednom mieste a v rovnakom čase, dôležité však je, že o sebe navzájom vedeli, pričom v danom prípade sa obžalovaný s ostatnými členmi organizovanej skupiny navzájom poznal, stretával sa s nimi a každý z nich odohrával pri príprave skutku svoju vopred určenú úlohu. Konanie vo forme organizovanej skupiny nevyklučuje ani skutočnosť, že jej niektorý člen disponuje iba čiastkovými informáciami, podstatná je vôľa páchať trestný čin koordinovaným spôsobom s minimálne ďalšími dvoma osobami, čo bolo jednoznačne preukázané.

Pokiaľ ide o motív konania, súd dospel k záveru, že snahou obžalovaného bolo získať neoprávnený prospech, a popísaným konaním, ktoré smerovalo k získaniu finančnej hotovosti minimálne vo výške 130.000,- eur, naplnil obžalovaný i všetky znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa ustanovenia § 188 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, nakoľko jeho čin smeroval k spôsobeniu značnej škody poukazujúc na znenie ustanovenia § 125 Trestného zákona.

V prejednávanej veci Okresný súd Nitra už dva krát vyhlásil rozsudok, v prvom prípade odsudzujúci a v druhom prípade oslobodzujúci. V oboch prípadoch bol I. stupňový rozsudok odvolacím súdom zrušený s tým, že odvolací súd prikázal vec v potrebnom rozsahu prejednať a rozhodnúť.

Krajský súd v Nitre uznesením z 11.11.2015 sp.zn. 2To/2015 zrušil oslobodzujúci výrok a nariadil doplniť dokazovanie opätovným výsluchom svedkov R. Z. C., a vyhodnotiť vo veci vykonané dôkazy a skúmať tak dobrovoľnosť upustenia od ďalšieho konania, ako aj následné odstránenie nebezpečenstva tak, ako to bolo uvádzané v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/90/2014 zo dňa 26.11.2014. V intenciách týchto rozhodnutí súd skúmal prioritne dobrovoľnosť upustenia od ďalšieho konania obžalovaným, ako aj následné odstránenie nebezpečenstva, ktoré vzniklo záujmu chránenému Trestným zákonom z podniknutej prípravy.

Trestnosť prípravy na zločin (aj obzvlášť závažný zločin) zaniká, ak páchatel dobrovoľne upustil od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému Trestným zákonom z podniknutej prípravy a urobil o príprave na zločin oznámenie orgánu

činnému v trestnom konaní alebo policajnému zboru v čase, keď nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému Trestným zákonom z podniknutej prípravy sa mohlo ešte odstrániť.

V zmysle ustanovenia § 13 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona musí páchatel' kumulatívne upustiť od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu zločinu a zároveň odstrániť nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému Trestným zákonom z podniknutej prípravy.

Upustenie od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu zločinu znamená, že páchatel' ďalej nepodniká žiadne kroky (ani jeden krok), ktoré by viedli k tomu, aby sa príprava naďalej približovala štádiu pokusu zločinu či štádiu dokonaného zločinu, alebo aby sa akokoľvek posilňovala prípravná fáza zločinu.

Odstránenie nebezpečenstva, ktoré vzniklo záujmu chránenému trestným zákonom z podniknutej prípravy predstavuje odstránenie nebezpečenstva objektu prípravy zločinu, teda predstavuje aktívne kroky, ktoré vedú k tomu, že už existujúcemu nebezpečenstvu je zamedzené (napr. páchatel' zničí plány miesta plánovaného činu, alebo odhovori ostatných spolčencov od realizácie zločinu). Práve pri príprave na zločin, ktorá tkvie v spolupráci viacerých osôb, je nevyhnutné pre odstránenie nebezpečenstva, aby sa ďalšieho rozvíjania už podniknutej príprave vzdali všetky tieto osoby. Pre splnenie § 13 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona nestačí iba zdržanie sa ďalšieho konania, ale je potrebný i dobrovoľný aktívny zásah páchatel'a k odvráteniu nebezpečenstva. Mieru aktivity páchatel'a v takomto prípade nemožno stanoviť všeobecne.

Podľa § 13 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona musí páchatel' urobiť o príprave na zločin oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní alebo policajnému zboru a toto oznámenie musí urobiť v čase, keď nebezpečenstvo ktoré vzniklo sa mohlo ešte odstrániť.

V prejednávanej veci je na tomto mieste treba znovu v krátkosti popísať sled jednotlivých udalostí: obžalovaný K. na vykonanie lúpeže zjednáva svedka R., na obhliadku miesta činu prichádza C., F. a obžalovaný bez R., títo sa dohodnú, že obhliadku aj s R. vykonajú na ďalší deň a obžalovaný má zabezpečiť prítomnosť R., za tým účelom, nie náhodne sa obžalovaný stretáva v Č.Z. G. R., ktorý medzi časom kontaktuje políciu a táto mu nainštaluje odpočúvacie zariadenie, pri stretnutí obžalovaný vidí káble pod R. bundou, ktorý mu na krabíčke cigariet a písaním do snehu naznačuje sledovanie políciou, na ďalšiu dohodnutú obhliadku miesta činu v B. I. obžalovaný ani R. neprichádza, a preto obžalovaného C. G. F. vyhľadajú v jeho byte, aby zistili dôvod jeho neprítomnosti, obžalovaný svoju neprítomnosť v B. I. pred C. Z. F. odôvodňuje tým, že sa s niekým rozprával (nekonkretizuje osobu) a že má strach.

Tým mal súd preukázané, že obžalovaný po tom, čo zistil, že prostredníctvom R. je sledovaný políciou, majú obavu z odhalenia pripravovanej lúpeže, sa rozhodol v pripravovanej akcii nepokračovať.

Aj keď svedok R. nepotvrdil, že by ukazoval „nejaké káble“ obžalovanému, a upozorňovanie na políciu písaním do snehu, táto skutočnosť, o ktorú sa opiera obrana obžalovaného tvrdiac, že až po zadržaní pochopil, čo to malo znamenať, je irelevantná, pretože podľa sledu vyššie popísaných udalostí vyplývajúcich nielen z výpovedí svedkov R. Z. C. ale aj z výpovede obžalovaného, mal súd preukázané, že obžalovaný sa síce zdržal ďalšieho konania, či už z obavy z prípadných následkov alebo z iných dôvodov. Samotné zdržanie sa obžalovaného od ďalšieho konania však v zmysle ustanovenia § 13 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona nepostačuje na zánik trestnosti prípravy na zločin, pretože kumulatívne s dobrovoľným upustením od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu zločinu musí páchatel' aj odstrániť nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutej prípravy a práve túto podmienku obžalovaný na zánik trestnosti prípravy nesplnil.

Vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že obž. K. neurobil nič pre to, aby spoluúčastníkom C. Z. F. zabránil lúpežnému prepadnutiu SBS v B. I., ktoré následne bolo realizované dňa 27.5.2013, napríklad aj ich odhovorením od tohto činu, keď ho obaja navštívili.

Z vyššie uvedených dôvodov súd nezistil splnenie okolností, ktoré by spôsobili zánik trestnosti v prejednávanej veci.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobné pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy, na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Z miesta bydliska bližšie hodnotený nie. Počas výkonu väzby disciplinárne riešený nebol.

Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby 10 až 15 rokov, ktorou je daný samotný druh trestu, pričom hodnotil dôsledne všetky kritéria rozhodné pre určenie jeho výmery a účelu tak, ako predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona.

U obžalovaného súdu nezistil žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Zistil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona a to okolnosť uvedenú pod písmeno j/, keďže obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pričom súd na evidované priestupky neprihliadol, pretože ich vyhodnotil ako menej závažné.

Pri výmere trestu súd postupoval, z dôvodu priznania jednej poľahčujúcej okolnosti, podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, a znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, takže trest ukladal v rozpätí upravenej trestnej sadzby 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. S prihliadnutím na osobné pomery obžalovaného, najmä na jeho doterajšiu netrestanosť, bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a to na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby, ktorú výšku považuje súd za primeranú, spravodlivú a za dostatočnú a súčasne takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona.

Súd ani pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností a skutočnosti, že sa jedná o prvotrestanú osobu, nezistil také okolnosti prípadu a ani pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody t.j. uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, t.j. pod 10 rokov. Z hľadiska naplnenia účelu trestu ako i z hľadiska individuálnej prevencie a po preskúmaní pomerov páchatel'a, jeho postavenia v organizovanej skupine, súd nezistil žiadne také okolnosti prípadu ani pomery obžalovaného, pre ktoré by dospel k záveru, že za takto pripravovaný trestný čin, by trest uložený mu v tejto trestnej sadzbe bol neprimerane prísny.

V zmysle § 48 odsek 4 Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, napriek tomu, že pripravoval spáchanie obzvlášť závažného zločinu, prihliadnuc na to, že doposiaľ nebol vo výkonu trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby dodržiaval ústavný poriadok, preto súd dospel k záveru, že náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave s miernejším režimom a to v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko doličná vec a to elektrický paralyzér zaistený počas domovej prehliadky u obžalovaného bol určený na spáchanie skutku a patril obžalovanému v zmysle ustanovenia § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona súd rozhodol o prepadnutí paralyzéra v prospech štátu.

Podľa názoru súdu takýto trest uložený obžalovanému zodpovedá všetkým kritériám pre ukládanie trestu a je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol v budúcnosti riadny život, najmä nedopúšťal sa akejkoľvek trestnej činnosti a súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Nakoľko obžalovaný bol odsúdený za prípravu na obzvlášť závažný zločin, bol mu v zmysle § 76 odsek 1 Trestného zákona uložený ochranný dohľad v trvaní 1 rok, ktorý považuje na dovŕšenie nápravy obžalovaného po výkone trestu odňatia slobody za dostatočný.

Obhajca na hlavnom pojednávaní navrhol v rámci dokazovania vypočuť svedka I. na postup vyšetrovateľa pred začatím trestného stíhania a komunikáciu medzi vyšetrovateľom a operatívnymi pracovníkmi PZ v konkrétnej veci. Súd vykonanie dokazovanie v tomto smere zamietol, pretože komunikácia medzi vyšetrovateľom a operatívno - pátracou zložkou PZ je vecou taktiky postupu vyšetrovania, a tieto skutočnosti sa netýkajú skutkového zistenia prejednávanej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho,

komu treba rozsudok doručit'. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.